

DECIZIE

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova,  
Galina Stratulat,  
Iurie Bejenaru,  
Dumitru Mardari,  
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de SRL „Tele-Crio”,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de concerte  
„Doga Muzica” SRL împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației  
compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe,  
împotriva hotărârii din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, prin care  
acțiunea înaintată de Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 12 noiembrie 2010, Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL s-a adresat cu  
cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea  
remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL,  
înregistrată la 26 aprilie 2010 la Camera Înregistrării de Stat, este titular al  
drepturilor exclusive de autor asupra operelor compozitorului Eugen Doga pe  
teritoriul Republicii Moldova.

La 05 noiembrie 2010, în baza autorizației de retransmisie seria AB nr. 000081  
din 03 iulie 2009, prin distribuirea de servicii cu emisia prin cablu, SRL „Tele Crio”,  
care retransmite postul de televiziune TVM, la ora 11.15, a difuzat filmul „Мой  
ласковый и нежный зверь”, care include 21 opere, înregistrate la AGEPI prin  
certificatul de înregistrare OM nr. 1222/2637 din 06 mai 2010, compuse de  
compozitorul Eugen Doga.

Potrivit reclamantei, la momentul difuzării filmului, Instituția Publică Națională  
a Audiovizualului Compania „Teleradio Moldova” nu avea contract de autor cu  
Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL.

Astfel, potrivit art. 10 alin. (1) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 293 din 23 noiembrie 1994, autorului sau altui titular al dreptului de autor îi aparține dreptul exclusiv la valorificarea operei în orice formă și prin orice procedeu.

La 02 iulie 2010, Compozitorul Eugen Doga a reziliat contractul nr.0098 din 12 octombrie 2000 cu Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova.

Respectiv, pentru valorificarea operelor compozitorului Eugen Doga, înainte de difuzarea filmului „Мой ласковый и нежный зверь”, SRL „Tele Crio” urma, conform prevederilor art. 24 alin. (1) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, să încheie cu Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL un contract de autor și să achite remunerația conform tarifelor stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 641 din 12 iulie 2001 despre tarifele minime ale remunerației de autor, fapt ce nu a avut loc.

Potrivit reclamantei, retransmiterea filmului prin cablu de către SRL „Tele Crio” a dus la violarea a 21 de opere înregistrate cu drept de autor.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat încasarea de la SRL „Tele Crio” în folosul Agenției de concerte „Doga Muzica” SRL a sumei de 10 000 lei cu titlu de remunerație compensatorie ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe; restabilirea drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasarea de la SRL „Tele Crio” a cheltuielilor de judecată în mărime de 1000 lei.

În cadrul judecării cauzei, reprezentantul reclamantei a cerut încetarea procesului în partea restabilirii drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasării de la SRL „Tele Crio” a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, din motivul renunțului la acțiune în această parte.

Prin încheierea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis renunțul reprezentantului Agenției de concerte „Doga Muzica” SRL la acțiune în partea restabilirii drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasării de la SRL „Tele Crio” a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, cu încetarea procesului în această parte.

Prin hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la SRL „Tele Crio” în beneficiul Agenției de Concerte „Doga Muzica” SRL a sumei de 10 000 lei cu titlu de remunerație compensatorie ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

La 10 iulie 2012, SRL „Tele Crio” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii menționate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă, cu încasarea din contul intimatei a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 784,19 lei.

Prin decizia din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Tele Crio”, casată hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Agenția de Concerte „Doga Muzica” SRL către SRL „Tele Crio” a fost respinsă. S-a încasat de la Doga Eugen, succesorul în drepturi al Agenției de Concerte „Doga Muzica” SRL, în beneficiul SRL „Tele Crio” suma de 3 784,19 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 29 martie 2021, Agentul guvernamental, Oleg Rotari, a depus cerere de revizuire în prezenta cauză, solicitând admiterea cererii de revizuire; recunoașterea expresă a încălcării drepturilor reclamantului garantate de art. 6 § 1 din Convenție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție; casarea deciziei Curții Supreme de Justiție

din 20 februarie 2013 și rejudecarea recursului declarat SRL „Tele Crio” și respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău; întoarcerea executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, prin dispunerea încasării sumei de 3 784,19 lei din contul SRL „Tele Crio” în beneficiul reclamantului, în calitate de cheltuieli judiciare; acordarea unei satisfacții echitabile, în beneficiul reclamantului, pentru încălcările constatate prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție în cuantum de 4200 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral, inclusiv costuri și cheltuieli, care vor fi convertiți în lei moldovenești la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data transferului; dispunerea executării imediate a deciziei cu privire la acordarea satisfacției echitabile, prin eliberarea titlului executoriu de către Curtea Supremă de Justiție în acest sens.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că, la 04 decembrie 2020, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea *Doga v. Republica Moldova* (nr. 55922/13). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. Totodată, Curtea a propus Guvernului să ia în considerare eventualitatea unui acord de soluționare amiabilă a prezentei cauze.

În temeiul art. 11 din Legea nr. 151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental, Guvernul a considerat judicioasă procedura de soluționare amiabilă a prezentei cauze, inițind-o la 22 decembrie 2020, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru remedierea încălcării dreptului reclamantului Doga Eugen în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apararea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care decurge din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Revizuentul a afirmat că în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamantul pretinde încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, din cauza faptului că instanțele naționale ar fi interpretat în mod eronat legislația națională cu privire la pretinsa utilizare ilegală a operelor sale muzicale, inclusiv prin aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, ceea ce i-ar fi provocat un prejudiciu reclamantului.

Agentul guvernamental a indicat că, prin decizia sa irevocabilă din 20 februarie 2013, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul depus de către SRL “Tele Crio”, a casat hotărârea instanței de fond și a respins acțiunea societății terțe.

La adoptarea soluției respective, Curtea Supremă de Justiție a reținut în decizia sa că în conformitate cu art. 18 din Codul audiovizualului, radiodifuzorii, inclusiv cei care retransmit, sunt obligați să încheie contracte cu titularii dreptului de autor, iar retransmisia fără un astfel de contract constituie o încălcare a dreptului de autor.

Cu toate acestea, instanța de recurs a concluzionat că SRL “Tele Crio” avea dreptul la retransmisia programelor Moldova 1 în baza contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat cu TRM, care îi garantase că fusese posesorul legitim al grilei de programe și al drepturilor de autor, iar SRL “Tele Crio” nu putea fi obligată să plătească remunerația pentru dreptul de autor.

De asemenea, instanța a dispus încasarea de la reclamant, în beneficiul SRL “Tele Crio” a sumei de 3784,19 lei pentru cheltuieli judiciare și a reținut că

reclamantul fusese succesorul în drepturi al Agenției de concerte „Doga-Muzica” SRL.

Agentul guvernamental a reiterat că, conform practicii sale constante, diferită de abordarea în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție a soluționat numeroase alte cauze în favoarea Agenției de concerte „Doga-Muzica” SRL, al cărei succesor este reclamantul.

În acest context, s-a menționat că principiul certitudinii juridice garantează, *inter alia*, o oarecare stabilitate în cazurile juridice și contribuie la încrederea publicului în instanțe. Pe de altă parte, existența hotărârilor judecătorești contradictorii poate crea o stare de incertitudine juridică în măsură să scadă încrederea publicului în sistemul judecătoresc, în condițiile în care această încredere este evident una dintre componentele esențiale ale unui stat de drept (a se vedea *Păduraru v. România*, nr. 63252/00, § 98, CEDO 2005-XII (extrase); *Vincic si alții v. Serbia*, nr. 44698/06 și alții, § 56, 01 decembrie 2009). Cu toate acestea, cerințele certitudinii juridice și protecția încrederii legitime a publicului nu conferă un drept dobândit la consecvența jurisprudenței (a se vedea *Unedic v. Franța*, nr. 20153/04, § 74, 18 decembrie 2008).

Astfel, evoluția jurisprudenței nu este, în sine, contrară bunei administrări a justiției, din moment ce eșecul menținerii unei abordări dinamice și progresive ar risca să împiedice reforma sau ameliorarea oricărei societăți democratice moderne (a se vedea *Atanasovski v. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei*, nr. 36815/03, § 38, 14 ianuarie 2010). Cu toate acestea, producerea unui reviriment jurisprudențial este un eveniment foarte important pentru instanțele naționale și trebuie menționată în mod expres într-o hotărâre judecătorească, prezenta cauză ulterior să fie adusă la cunostința tuturor instanțelor prin mecanisme naționale viabile.

Respectiv, în urma examinării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție în situații similare cu cea din prezenta cauză cu privire la caracterul divergent al practicii judiciare naționale (a se vedea §§ 9-11 *supra*), se prezumă în mod rezonabil că reclamantul nu a putut să prevadă o soluție a Curții Supreme de Justiție în defavoarea sa.

În orice caz, în decizia sa din 20 februarie 2013 în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție nu a oferit vreun răspuns care ar fi denotat producerea unui reviriment jurisprudențial.

De asemenea, la adoptarea soluției respective, Curtea Supremă de Justiție a acordat o pondere mai mare contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat între TRM și SRL “Tele Crio”, fără aparenta reflectare suficientă a acestui aspect în decizia sa din 20 februarie 2013.

De asemenea, din conținutul deciziei respective ar putea rezulta faptul că instanța de recurs a eșuat să acorde suficientă atenție prevederilor articolului 18 din Codul audiovizualului, ale Legii nr. 293 din 23 noiembrie 1994 cu privire la dreptul de autor și a HG 641/2001.

În egală măsură, în decizia sa din 20 februarie 2013, Curtea Supremă de Justiție nu s-a referit în mod expres la faptul că, în conformitate cu acordul din 12 octombrie 2010 dintre societatea terță și TRM, cea din urmă nu avea decăt dreptul de a valorifica operele reclamantului prin difuzare radiofonică prin eter, și nu prin cablu. Contractul respectiv nu oferea acesteia dreptul să permită retransmiterea operelor reclamantului, iar examinarea acestui aspect fusese impusă de prevederile HG 641/2001.

Agentul guvernamental a indicat că, în circumstanțele descrise, un observator obiectiv ar putea ajunge la concluzia că instanța de recurs a eșuat să ofere un răspuns clar și exhaustiv la un argument esențial luat în considerare de către instanța de fond la pronunțarea unei hotărâri în favoarea reclamantului, a carei respingere, în mod evident, necesita o motivare specifică și explicită din partea instanței de recurs.

Din aceste motive, Agentul guvernamental a menționat că o instanță internațională ar putea ajunge la concluzia că în prezenta cauză a avut loc o încălcare a dreptului reclamantului la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție.

În circumstanțele prezentei cauze, având în vedere raționamentele expuse mai sus, Agentul guvernamental a subliniat că procedura judiciară desfășurată în fața Curții Supreme de Justiție nu a oferit reclamantului garanțiile procedurale necesare pentru a-și valorifica dreptul său la respectarea bunurilor sale, prevăzut de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Potrivit revizuentului, nu este clar din ce motiv instanța de recurs a fost determinată să caseze hotărârea pronunțată în favoarea societății terțe, ținând cont de prevederile contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat între TRM și SRL “Tele Crio”, și de practica judiciară anterioară.

Drept urmare a acestei decizii a fost respinsă și solicitarea reclamantului de a obține onorariul pentru dreptul de autor. Acest fapt a determinat reclamantul să suporte o povară individuală excesivă, ceea ce, în opinia Agentului guvernamental, ar reprezenta o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale redată *supra* și având în vedere motivarea oferită de către instanța de recurs, se conturează faptul că ingerința nu a fost prevăzută de lege.

Respectiv, o despăgubire pentru prejudiciul material provocat ar trebui încasată în beneficiul reclamantului din contul SRL “Tele Crio”, care difuzase prin rețeaua sa de cablu respectivul film artistic în lipsa unui contract semnat cu reclamantul sau societatea terță cu privire la valorificarea operelor reclamantului și de achitare a remunerației de autor pentru retransmitere. Ținând cont de faptul că hotărârea instanței de fond se referea la o despăgubire pentru prejudiciul material în cuantum de 10 000 de lei, Agentul guvernamental consideră că această despăgubire ar trebui menținută și în rezultatul examinării prezentei cereri de revizuire, eventual prin menținerea în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chisinau din 21 februarie 2012.

Mai mult ca atât, în decizia sa din 20 februarie 2013, instanța de recurs a obligat reclamantul să achite în beneficiul companiei SRL “Tele Crio” suma de 3 784,19 lei în calitate de cheltuieli judiciare. Ținând cont de necesitatea menținerii în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012, suma respectivă trebuie, de asemenea, restituită de către SRL “Tele Crio” în beneficiul reclamantului.

Adițional casării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău (prin care se dispusese încasarea, în esență, în beneficiul reclamantului a unei despăgubiri pentru prejudiciul material), Agentul guvernamental consideră rezonabilă acordarea unei satisfacții echitabile în cuantum de 4200 (patru mii două sute) de euro în beneficiul reclamantului în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru orice costuri și cheltuieli de reprezentare în fața Curții Europene, sumă care va fi convertită în lei moldovenești la cursul de schimb al Bancii Naționale a Moldovei la data transferului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2021, s-au admis solicitările Agentului guvernamental al Republicii Moldova, Oleg Rotari din cererea de revizuire. S-a constatat încălcarea drepturilor reclamantului Doga Eugen garantate de art. 6 § 1, și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe. S-a acordat reclamantului Doga Eugen satisfacția echitabilă pentru încălcările constatate, prin aplicarea directă a Articolului 41 din Convenției în cuantum de 4200 euro (patru mii două sute euro), în calitate de despăgubire pentru prejudiciu moral, inclusiv costuri și cheltuieli. S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Doga Eugen suma de 4200 euro (patru mii două sute euro), convertiți în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la data transferului. S-a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013. S-a reținut prezenta cauză civilă în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinare în ordine de recurs a recursului declarant de SRL „Tele Crio” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012.

Astfel, în urma admiterii cererii de revizuire a Agentului Guvernamental, Oleg Rotari, Colegiul lărgit urmează să examineze recursul declarat de SRL „Tele Crio” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră necesar de a respinge recursul depus de SRL „Tele Crio” și de a menține hotărârea primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Astfel, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a menționat despre faptul că, la 04 decembrie 2020, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea *Doga v. Republica Moldova* (nr. 55922/13). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. Totodată, Curtea a propus Guvernului să ia în considerare eventualitatea unui acord de soluționare amiabilă a prezentei cauze.

Respectiv, în fața Curții, reclamantul a invocat încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, din cauza faptului că instanțele naționale ar fi interpretat în mod eronat legislația națională cu privire la pretinsa utilizare ilegală a operelor sale muzicale, inclusiv prin aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, ceea ce i-ar fi provocat un prejudiciu reclamantului.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evocă prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană

pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Subsecvent, Colegiul lărgit notează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat, având în vedere principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, că respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre judecătorească.

Conjunctura circumstanțelor expuse supra, precum și faptul inițierii unei proceduri de reglementare pe cale amiabilă a cauzei, aspect redat în cererea de revizuire a Agentului guvernamental, a impus admiterea cererii de revizuire împotriva deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea recursului declarat de SRL „Tele Crio” împotriva hotărârii din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

Totodată, ținând cont de faptul că prin motivarea insuficientă a deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, i-a fost lezat reclamantului dreptul al un proces echitabil, fapt constatat de către Curtea Europeană, precum și datorită faptului admiterii cererii de revizuire a Agentului Guvernamental, Colegiul lărgit va examina cererea de recurs în fond. Or, la adoptarea soluției respective, Curtea Supremă de Justiție a reținut în decizia sa că în conformitate cu art. 18 din Codul audiovizualului, radiodifuzorii, inclusiv cei care retransmit, sunt obligați să încheie contracte cu titularii dreptului de autor, iar retransmisia fără un astfel de contract constituie o încălcare a dreptului de autor. Cu toate acestea, instanța de recurs a concluzionat că SRL “Tele Crio” avea dreptul la retransmisia programelor Moldova 1 în baza contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat cu TRM, care îi garantase că fusese posesorul legitim al grilei de programe și al drepturilor de autor, iar SRL “Tele Crio” nu putea fi obligată să plătească remunerația pentru dreptul de autor.

Respectiv, în urma examinării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție în situații similare cu cea din prezenta cauză cu privire la caracterul divergent al practicii judiciare naționale, se prezumă în mod rezonabil că reclamantul nu a putut să prevadă o soluție a Curții Supreme de Justiție în defavoarea sa. În orice caz, în decizia sa din 20 februarie 2013 în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție, potrivit opiniei Agentului guvernamental, nu a oferit vreun răspuns care ar fi denotat producerea unui reviriment jurisprudențial.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit, verificând și analizând afirmațiile recurente sub aspectul legalității și temeiniciei soluției primei instanțe, constată că

argumentele recursului declarat de SRL „Tele Crio” nu și-au găsit confirmare în instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs reține că potrivit materialelor cauzei, Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL, înregistrată la 26 aprilie 2010 la Camera Înregistrării de Stat, este titular al drepturilor exclusive de autor asupra operelor compozitorului Eugen Doga pe teritoriul Republicii Moldova.

La 05 noiembrie 2010, în baza autorizației de retransmisie seria AB nr. 000081 din 03 iulie 2009, prin distribuirea de servicii cu emisia prin cablu, SRL „Tele Crio”, care retransmitea postul de televiziune TVM, la ora 11.15, a difuzat filmul „Мой ласковый и нежный зверь”, care include 21 opere, înregistrate la AGEPI prin certificatul de înregistrare OM nr. 1222/2637 din 06 mai 2010, compuse de compozitorul Eugen Doga.

Conform art. 3 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 293 din 23 noiembrie 1994 (în vigoare la data admiterii încălcării), valorificarea include publicare (aparitie), comunicare publică, demonstrare publică, interpretare publică, imprimare, închiriere, reproducere, emisie, retransmisie sau alte acțiuni privind utilizarea sub orice formă și în orice mod a obiectelor dreptului de autor și drepturilor conexe, precum și a expresiilor folclorice.

Conform art. 10 alin. (1) al aceleiași legi, autorului sau altui titular al dreptului de autor îi aparține dreptul exclusiv la valorificarea operei în orice forma și prin orice procedeu, iar conform art. 10 alin. (2) lit. j), dreptul exclusiv de valorificare a operei înseamnă dreptul autorului sau altui titular al dreptului de autor de a efectua, de a permite sau de a interzice comunicarea operei prin eter (inclusiv prin satelit) sau prin cablu.

Articolul 24 alin. (1) al aceluiași act normativ stabilește că drepturile patrimoniale prevăzute la art. 10 pot fi transmise de către autori sau alți titulari ai dreptului de autor prin contracte de autor.

Prin prisma normelor citate supra, Colegiul lărgit menționează că prima instanță corect a conchis că prin retransmisia filmului artistic „Мой ласковый и нежный зверь” pe postul de televiziune TVM de către SRL „Tele Crio” în lipsa contractului de autor, încheiat cu Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL, care era titular al drepturilor de autor asupra operelor compozitorului Eugen Doga pe teritoriul Republicii Moldova, a avut loc o violare a drepturilor de autor deținute asupra operei compozitorului Eugen Doga.

Totodată, urmează a fi reținute prevederile art. 38 alin. (1) lit. e) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 293 din 23 noiembrie 1994 (în vigoare la data admiterii încălcării), potrivit căruia titularul drepturilor exclusive de autor și al drepturilor exclusive conexe este în drept să ceară de la persoana care le-a violat, achitarea unei compensații în mărime de la 500 la 500000 de lei în locul recuperării pierderilor sau perceperii venitului.

Respectiv, cerința reclamantului cu privire la încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de remunerație compensatorie, ce decurge din dreptul de autor și drepturile conexe, întemeiat a fost admisă de către Curtea de Apel Chișinău. În atare circumstanțe, Colegiul lărgit reține că recursul declarat de SRL „Tele Crio” este declarativ și neîntemeiat, necesitând a fi respins, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate.

Totodată, instanța de recurs notează că pronunțarea asupra altor obiecții invocate în cererile de recurs este inoportună în situația în care prima instanță, la examinarea

cauzei, a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, a determinat cadrul legal aplicabil litigiului, a analizat și a apreciat materialul probatoriu la justa lui valoare. Deci, în contextul dat, ținând cont de natura juridică a litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că prima instanță a examinat principalele întrebări juridice puse în fața instanței prin pretențiile și obiecțiile părților procesului și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința tuturor motivelor invocate cu privire la fondul cauzei civile.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de SRL „Tele Crio” și a menține hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, subsidiar urmând a fi respinsă și cerința recurenței formulată în recursul din 10 iulie 2012 cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 784, 19 lei.

Cu referire la acest aspect, Colegiul lărgit ține să menționeze că prin cererea de revizuire a Agentului guvernamental din 29 martie 2021 s-a solicitat întoarcerea executării deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție prin dispunerea încasării sumei de 3 784, 19 lei din contul SRL „Tele Crio” în beneficiul reclamantului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 345 lit. o) din Codul de procedură civilă și art. 158 din Codul de executare, Colegiul lărgit va dispune întoarcerea executării deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție prin încasarea sumei de 3 784, 19 lei din contul SRL „Tele Crio” în beneficiul lui Doga Eugen.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL „Tele Crio”.

Se menține hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

Se încasează din contul SRL „Tele Crio” în beneficiul lui Doga Eugen suma de 3 784, 19 (trei mii șapte sute optzeci și patru, 19) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari,

Nicolae Craiu